

Knjiga proroka Daniela - sto pedeset i deveta

Otkrivanje triju anđeoskih dodira u Danielovu viđenju: proročko otkrivenje

Jeff Pippenger

2024-03-26

U desetom poglavlju Daniel je dotaknut tri puta, a ta tri dodira odgovaraju trima putovima kada Daniel osobno doživljava „mareh“, viđenje. Prva i posljednja pojava bile su pojave Gabriela, glasnika Otkrivenja Isusa Krista. Gabriel je onaj koji uzima poruku od Krista, koja mu je dana od Oca, i predaje je proroku, koji je treba poslati crkvama.

Ali pokazat ću ti ono što je zapisano u Pismu istine; i nema nijednoga koji sa mnom stoji u ovome osim Mihaela, vašega kneza. Daniel 10,21.

Gabriel zna da je stvoreno biće, i zato je izravno obavijestio Ivana da mu se ne klanja u knjizi Otkrivenja.

I padoh pred njegove noge da mu se poklonim. A on mi reče: Gledaj da toga ne učiniš! Ja sam tvoj sudrug, i tvoje braće koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni, jer svjedočanstvo Isusovo duh je proroštva. Otkrivenje 19,10.

Stoga proučavatelj proročanstava treba razumjeti da razlog zbog kojega Gabriel ističe kako iznad njega nema nikoga u vezi s onim što je „zapisano u knjizi istine“ ima određenu proročku svrhu. Kada ističe činjenicu da jedino Krist razumije Pisma bolje od njega, on Krista označuje kao „Mihael, knez vaš“. No Mihael nije samo knez; on je arkandeo.

Ali Mihael arkandeo, kad se prepirao s đavlom i raspravljao o Mojsijevu tijelu, nije se usudio iznijeti protiv njega pogrdnu optužbu, nego je rekao: Gospodin neka te ukori. Juda 7.

Sva su tri dodira stoga anđeoski dodiri, a i tri puta kada Daniel doživljava „mareh“, viđenje, to je anđeosko. Treći put kada je Daniel dotaknut, to je da bude osnažen, jer je prethodno, pri drugom dodiru, izgubio svoju snagu.

Tada opet dođe i dotače me onaj koji bijaše kao čovjek na izgled, i osnaži me, te reče: Ne boj se, čovječe veoma ljubljeni; mir tebi! Budi jak, da, budi jak! I kad mi progovori, ja se osnažih te rekoh: Neka govori gospodar moj, jer si me osnažio. Tada reče: Znaš li zašto sam došao k tebi? A sada ću se vratiti da se borim s knezom perzijskim; i kad ja odem, gle, doći će knez grčki. Daniel 10:18–20.

Gabrijel podsjeća Daniela da je „došao da“ Danielu „dade razumjeti što će zadesiti tvoj narod u posljednjim danima“, kada pita Daniela: „Znaš li zašto dođoh k tebi?“ U skladu s onim što je poučio Daniela o posljednjim danima, Gabrijel zatim izjavljuje da će se potom „vratiti da se bori s knezom perzijskim; a kad ja odem, evo, doći će knez grčki“. Tada započinje proročki prikaz jedanaestoga poglavlja, koji opisuje što zadesi sto četrdeset i četiri tisuće u posljednjim danima. Taj je proročki prikaz postavljen u kontekst bitke s „knezom perzijskim“ i „knezom grčkim“.

Stvarna povijest između Kira Velikoga i Aleksandra Velikoga obuhvaćala je više od dvjesto godina. No u velikom potresu iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, završni pokreti zbivaju se brzo, i čim šesto kraljevstvo bude osvojeno od strane krivotvorenoga kralja sa sjevera, sedmo kraljevstvo, deset kraljeva, koje predstavlja Grčka, odmah pristaje predati svoje kraljevstvo Zvijeri.

Na jednoj razini, viđenje „mareh” upotrijebljeno je sedam puta u desetom poglavlju Daniela. Razmotrili smo četiri od tih sedam pojava i utvrdili da je prvo upućivanje Danielovo prepoznavanje da je prije treće godine Kira Daniel razumio viđenje. U sljedeća tri upućivanja, tri dodira pri svakom viđenju označuju Danielovo iskustvo dok se budi iz žalovanja tijekom dvadeset i jednoga dana. Njegovo buđenje oživljenja ustrojeno je na trostupanjskom procesu vječnoga evanđelja, a ta su tri koraka predstavljena anđelima, premda je drugi korak Mihael arkandeo, Onaj koji je Mojsija podigao iz smrti i prenio ga na nebo.

Druga tri puta kada se riječ „viđenje” nalazi u desetom poglavlju, nije riječ o „mareh”, nego o „marah”. „Marah” je ženski oblik riječi „mareh”. Ona znači viđenje, a u uzročnom smislu „zrcalo” ili „ogledalo”. Ključ njezina značenja jest u tome što je „uzročna”. To je viđenje „pojave”, ali se razlikuje po svom rodu, čime označava drukčiju proročku poruku. Kao što to pokazuje njezina definicija, „zrcalo” podrazumijeva da oni koji vide viđenje vide neku vrstu odraza. To je sastavni element riječi koji je „uzročan”. Definicija uzročne riječi u kontekstu riječi „marah” duboka je.

Pojam „kauzativ” odnosi se na pojam uzročnosti ili na čin izazivanja da se nešto dogodi. U lingvistici, osobito u morfologiji glagola, kauzativni oblik jest gramatička konstrukcija koja označava da subjekt glagola uzrokuje da druga osoba ili stvar izvrši radnju opisanu glagolom. Na primjer, u engleskom jeziku glagol „to read” poprima kauzativno značenje kada kažemo „to make someone read”. Ovdje subjekt uzrokuje da druga osoba izvrši radnju čitanja.

Kauzativni oblik naznačuje da je subjekt odgovoran za to da se radnja opisana glagolom dovede do ostvarenja. „Kauzativno” se odnosi na način na koji se uzrokuje da se neka radnja ili događaj dogodi. U sva tri navrata kada Daniel rabi hebrejsku riječ „marah”, viđenje koje se promatra uzrokuje da promatrač bude preobražen u sliku koju promatra.

A dvadeset i četvrtoga dana prvoga mjeseca, dok bijah na obali velike rijeke, to jest Hiddekel, podigoh svoje oči i pogledah, i gle, neki čovjek odjeven u lan, a bokovi mu bijahu opasani čistim zlatom iz Ufhaza. Tijelo mu bijaše kao beril, lice mu kao pojava (mareh) munje, oči mu kao ognjene svjetiljke, ruke i noge kao sjaj uglačane mjedi, a glas njegovih riječi kao glas mnoštva. I ja, Daniel, sam vidjeh viđenje (marah), jer ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe viđenje (marah); ali veliki strah obuze ih te pobjegoše da se sakriju. I ostadoh sam te vidjeh to veliko viđenje (marah), i ne osta u meni snage; jer se moja ljepota u meni pretvori u izobličenje, i ne zadržah snage. Ipak, čuh glas njegovih riječi; i kad čuh glas njegovih riječi, padoh u dubok san na svoje lice, licem prema zemlji. Daniel 10:4–9.

Na kraju dvadeset i jednoga dana tugovanja, koji se u posljednjim danima podudaraju s tri i pol dana tijekom kojih su dva svjedoka mrtva na ulici, Danielu je iznenada dano da vidi pojavu Krista, a Njegova je pojava „kao pojava (mareh) munje”. Taj događaj, na kraju tri i pol dana iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, proizvodi razdvajanje, jer je „ljudima koji bijahu s” Danielom

bilo dano da „[ne vide] viđenje (marah); nego velik strah obuze ih, te pobjegoše da se sakriju. Zato“ Daniel „osta sam“, ali „ljudi koji bijahu sa mnom [bijahu dovedeni do toga da ne vide] viđenje (marah); nego velik strah obuze ih, te pobjegoše da se sakriju“.

Viđenje koje je Daniel vidio dok je bio sam bilo je žensko, uzročno viđenje koje je preobrazilo Daniela na sliku viđenja. Preobrazba je bila ostvarena tako što je Danielova ljudska snaga bila uklonjena, a njegova krasota pretvorena u raspadljivost.

„Samo tijelo u kojem duša prebiva kao u šatoru i po kojem djeluje pripada Gospodinu. Nemamo pravo zanemariti ijedan dio živoga ustrojstva. Svaki dio živoga organizma pripada Gospodinu. Poznavanje vlastitoga tjelesnog ustrojstva treba nas poučiti da svaki ud treba vršiti Božju službu, kao oruđe pravednosti.

„Nitko osim Boga ne može pokoriti oholost ljudskoga srca. Ne možemo sami sebe spasiti. Ne možemo sami sebe obnoviti. U nebeskim dvorovima neće se pjevati nikakva pjesma: Meni koji sam sebe ljubio i sam sebe oprao, sam sebe otkupio, meni slava i čast, blagoslov i hvala. Ali to je temeljni ton pjesme koju mnogi ovdje na ovome svijetu pjevaju. Oni ne znaju što znači biti krotak i ponizan u srcu; i ne namjeravaju to doznati, ako to mogu izbjeći. Cijelo se evanđelje sastoji u učenju od Krista, o Njegovoj krotkosti i poniznosti.”

„Što je opravdanje vjerom? To je Božje djelo koje čovjekovu slavu polaže u prah i čini za čovjeka ono što on sam nema moći učiniti za sebe.“ Testimonies to Ministers, 456.

Iskustvo opravdanja vjerom Božje je djelo u polaganju čovjekove slave u prah. Viđenje od kojega su ljudi koji bijahu s Danielom bili navedeni da pobjegnu bilo je „kauzativno“ žensko viđenje Kristova pojavljivanja, i odmah nakon što je Danielova samopravednost bila položena u prah, primijenjena su tri anđeoska dodira koja su Daniela naposljetku osposobila da nosi poruku.

Godine 1888. moćni je anđeo sišao s porukom opravdanja vjerom, kako su je iznijeli starješine Jones i Waggoner. Taj isti anđeo ponovno je sišao 11. rujna 2001. s tom istom porukom opravdanja vjerom. To je označilo početak zapečaćivanja sto četrdeset i četiri tisuće. Na završetku zapečaćivanja sto četrdeset i četiri tisuće, poruka s početka ponavlja se, jer Isus uvijek prikazuje svršetak neke stvari njezinim početkom.

Dana 11. kolovoza 1840. upravo je taj isti anđeo sišao i započeo tri koraka koja su se ostvarila od 1840. do 1844. Ta su tri koraka započela osnaženjem prvoga anđela 11. kolovoza 1840., dolaskom drugoga anđela 19. travnja 1844. i dolaskom trećega anđela 22. listopada 1844. Ta je povijest predoznačila silazak prvoga od triju anđela 11. rujna 2001., nakon čega je uslijedio drugi anđeo pri razočaranju 18. srpnja 2020., a to se zaključuje dolaskom trećega anđela pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu.

Na kraju te povijesti, kada Mihael silazi uskrisiti Mojsija i Iliju nakon tri i pol dana smrti na ulicama, kako je prikazano u jedanaestom poglavlju Otkrivenja, i kako je također prikazano Danielovih dvadeset i jedan dan žalovanja, Krist ponovno silazi. On najprije iznosi viđenje svoje slave, viđenje koje slavu čovjekovu polaže u prah i proizvodi razdvajanje. Kada je Daniel u prahu, i nakon što je Daniel promijenjen promatranjem „uzročne“ ženske vizije, Gabriel ga prvi put dotiče

i postavlja na njegove drhtave noge.

Tada arkandeo Mihael silazi da „uskrsne Mojsija” i dotiče Daniela drugi put, ostavljajući ga bez snage jer je bio svladan stvarnošću da doista govori sa svojim Gospodinom. Zatim dolazi Gabriel i dotiče ga treći put te ga osnažuje za djelo da bude stijeg u uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu. Ta su tri dodira simboli triju anđela iz Otkrivenja četrnaest, premda se zbivaju u jednom jedinom danu.

Iskustvo prvoga anđela uključuje pojavu Krista poput munje, „uzročnu” viziju koja razdvaja, i prvi dodir koji podiže Daniela iz praha njegove ljudske slave. Prvi anđeo posjeduje sva tri koraka uključena u prvi, jer predstavlja prvu poruku. Nije slučajno što je prvi dodir zabilježen u redcima DEVET do JEDANAEST.

Ipak čuh glas njegovih riječi; i kad začuh glas njegovih riječi, padoh u dubok san ničice, s licem prema zemlji. I gle, jedna me ruka dotače te me podiže na koljena i na dlanove mojih ruku. I reče mi: O Daniele, čovječe veoma ljubljeni, razumij riječi koje ti govorim i uspravi se, jer sada sam k tebi poslan. A kad mi izgovori tu riječ, ustadoh dršćući. Daniel 10:9–11.

Iskustvo drugoga dodira, koji je izvršio sâm Krist, mijenja Daniela iz stanja nesposobnosti da govori u stanje u kojem može govoriti sa svojim Gospodinom. Pri drugom dodiru Daniel nema daha, te je ovdje stoga prikazan na točki prve Ezekielove poruke u trideset i sedmom poglavlju.

I kad mi je izgovorio takve riječi, oborih lice k zemlji i zanijemjeh. I gle, netko poput sina čovječjih dotače moje usne; tada otvorih usta svoja i progovorih te rekoh onomu koji je stajao preda mnom: Gospodaru moj, od viđenja me spopadoše boli moje i ne ostade u meni snage. Jer kako bi sluga ovoga mojega gospodara mogao govoriti s ovim mojim gospodarom? Jer meni odmah nestade snage i ne osta u meni daha. Daniel 10,15–17.

U drugoj Ezekielovoj poruci, poruka od četiri vjetra treba biti udahnuta u kosti, da bi oživjele i ustale kao silna vojska. Osnaženje te vojske predstavljeno je trećim dodirom.

Tada ponovno dođe i dotače me netko nalik po obličju čovjeku te me okrijepi. I reče: Ne boji se, ljubljeni čovječe; mir tebi; budi jak, da, budi jak. I kad mi je progovorio, bio sam okrijepljen te rekoh: Neka govori moj gospodar, jer si me okrijepio. Tada reče: Znaš li zašto sam došao k tebi? Sada ću se vratiti da se borim s knezom perzijskim; a kad odem, evo, doći će knez grčki. Ali pokazat ću ti ono što je zapisano u knjizi istine; i nema nijednoga koji sa mnom stoji u tome osim Mihaela, vašega kneza. A ja sam u prvoj godini Darija Međanina, upravo ja, stajao da ga poduprem i osnažim. A sada ću ti pokazati istinu. Evo, podići će se još tri kralja u Perziji; a četvrti će biti daleko bogatiji od svih njih; i svojom snagom, po svojem bogatstvu, podići će sve protiv kraljevstva Grčke. Daniel 10,18–11,2.

Poruka koja oživljuje dva svjedoka u trideset i sedmom poglavlju Ezekielova jest poruka islama trećega jaoa, ali red po red, poruka koju Gabriel prepoznaje u prikazu kako Mihael podiže Mojsija i uzima ga na nebo kao stijeg, jest poruka posljednjega predsjednika Sjedinjenih Država. To je poruka šestoga predsjednika (republikanskoga roga) koji je bio ubijen 2020. godine, kao što je bio i istinski protestantski rog. U Danielovu prikazu uskrsnuće iz dana žalosti za istinskim

protestantskim rogom vodilo je do prepoznavanja uskrsnuća republikanskoga roga.

Sedam puta u desetom poglavlju Daniela upotrebljava se riječ „viđenje” ili „pojava”. Tih se sedam navoda označuje istom hebrejskom riječju, uz iznimku da je u tri navrata ta riječ u ženskom rodu, a u druga četiri u muškom rodu. Budući da je sedam broj savršenstva, a kombinacija tri i četiri, koja daje sedam, temeljno je obilježje knjige Otkrivenja, u kojoj se posljednje tri od sedam crkava, i posljednja tri od sedam pečata, i posljednje tri od sedam truba osobito razlikuju od prvih četiri.

Knjige Daniela i Otkrivenja ista su knjiga, i u tom su smislu Daniel i Ivan isti simbol posljednjih dana. Viđenje Krista u desetom poglavlju jest viđenje Krista u prvom poglavlju Otkrivenja.

U prvom poglavlju Otkrivenja Ivan čuje glas iza sebe i okreće se da vidi onoga koji govori.

Bijah u u Duhu u dan Gospodnji te začuh iza sebe snažan glas, kao glas trube, koji govoraše: Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji; i: Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji sedmerim crkvama koje su u Aziji: u Efez, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tijatiru, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodiceju. Otkrivenje 1,10.11.

Bilo da je riječ o trima doticajima u desetom poglavlju Daniela, ili o istom viđenju u prvom poglavlju Otkrivenja, ili o dvjema porukama Ezekijela u trideset i sedmom poglavlju, ili o tome da je Izaija bio dotaknut živim ugljenom s oltara, to iskustvo označava osnaženje završne poruke upozorenja, a ta poruka započinje pri uskrsnuću dvaju svjedoka u srpnju 2023. Daniel, Ivan, Ezekiel i Izaija svi predstavljaju glasnika koji čuje „glas” iz „starih staza” iza sebe, koji pita: „koga da pošaljem?” Kad taj glasnik odgovori: „evo me, mene pošalji”, on biva osnažen te podiže svoj glas, kao onaj koji viče u pustinji. „Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.”

Nastavit ćemo ovo proučavanje u našem sljedećem članku.

„Prigodom upravo opisanog događaja anđeo Gabrijel prenio je Danielu svu pouku koju je tada bio sposoban primiti. Nekoliko godina poslije, međutim, prorok je poželio doznati više o predmetima koji još nisu bili potpuno objašnjeni te se ponovno dao na traženje svjetla i mudrosti od Boga. ‘U ono vrijeme ja Daniel tugovah pune tri sedmice. Ugodna kruha ne jedoh, ni mesa ni vina ne uđe u moja usta, niti se pomazah uopće.... Tada podigoh oči svoje i pogledah, i gle, čovjek neki odjeven u lan, a bokovi mu opasani čistim zlatom iz Ufaza. Tijelo mu bijaše kao krizolit, lice kao bljesak munje, oči kao ognjene svjetiljke, ruke i noge sjajne kao ulaštena mjed, a glas njegovih riječi kao glas mnoštva’ (Daniel 10:2–6).”

„Ovaj je opis sličan onomu koji je dao Ivan kada mu je Krist bio otkriven na otoku Patmosu. Nikomu manjemu od samoga Sina Božjega nije se ukazao Daniel. Naš Gospodin dolazi s drugim nebeskim vjesnikom da pouči Daniela o onome što će se zbiti u posljednjim danima.”

„Velike istine što ih je otkrio Otkupitelj svijeta namijenjene su onima koji traže istinu kao skriveno blago. Daniel bijaše star čovjek. Njegov je život protekao usred privlačnosti neznačajnoga dvora, a njegov um bio je opterećen poslovima velikoga carstva. Ipak, on se od svega toga odvraća da bi ponizio svoju dušu pred Bogom i tražio spoznaju o naumima Svevišnjega. A kao odgovor na njegove usrdne molitve, svjetlo iz nebeskih dvorova bilo je dano onima koji će živjeti u posljednjim danima. S kolikom bismo, dakle, ozbiljnošću trebali

tražiti Boga da otvori naš razum kako bismo shvatili istine donesene nam s neba.“

„Samo ja, Daniel, vidjeh viđenje; ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe viđenje, ali na njih pade velik strah te pobjegoše i sakriše se.... I ne osta u meni snage; moje se lice izmijeni i nagrđi, i ne zadržah snage“ (redci 7, 8). Svi koji su uistinu posvećeni imat će slično iskustvo. Što su jasniji njihovi pogledi na veličinu, slavu i savršenstvo Kristovo, to će življe uviđati vlastitu slabost i nesavršenost. Neće imati nikakve sklonosti pripisivati sebi bezgrešan karakter; ono što im se u njima samima činilo ispravnim i lijepim, u usporedbi s Kristovom čistoćom i slavom pokazat će se jedino nedostojnim i raspadljivim. Kad su ljudi odvojeni od Boga i kad imaju vrlo nejasne poglede na Krista, tada govore: „Ja sam bez grijeha; ja sam posvećen.“

„Gabrijel se sada pojavio proroku i ovako mu se obratio: ‘O Danijele, čovječe veoma ljubljani, razumij riječi koje ti govorim i uspravi se: jer sada sam poslan k tebi. I kad mi je izgovorio tu riječ, stao sam dršćući. Tada mi reče: Ne boj se, Danijele; jer od prvoga dana kad si upravio svoje srce da razumiješ i da se poniziš pred svojim Bogom, tvoje su riječi bile uslišane, i ja sam došao zbog tvojih riječi’ (retci 11, 12).“

„Kakva je velika čast iskazana Danielu od strane Veličanstva neba! On tješi svojega drhtećeg slugu i uvjerava ga da je njegova molitva uslišana na nebu. Kao odgovor na tu žarku molbu, anđeo Gabrijel bio je poslan da utječe na srce perzijskoga kralja. Vladar se opirao dojmovima Duha Božjega tijekom tri tjedna dok je Daniel postio i molio se, ali Knez neba, arkandeo Mihael, bio je poslan da obrati srce tvrdokornoga kralja kako bi poduzeo neku odlučnu mjeru kao odgovor na Danielovu molitvu.“

„A kad mi izgovori takve riječi, oborih lice svoje k zemlji i onijemjeh. I gle, jedan kao obličje sinova ljudskih dotače moje usne... i reče: O čovječe, veoma ljubljani, ne boj se: mir tebi; budi jak, da, budi jak. A kad mi progovori, ojačah i rekoh: Neka govori moj gospodar, jer si me okrijepio“ (reci 15–19). Tolika je bila božanska slava otkrivena Danielu da nije mogao podnijeti taj prizor. Tada je nebeski glasnik zastro blistavost svoje prisutnosti i ukazao se proroku kao „jedan kao obličje sinova ljudskih“ (redak 16). Svojom božanskom silom osnažio je toga čovjeka čestitosti i vjere da čuje poruku koja mu je bila poslana od Boga.

„Daniel je bio odani sluga Svevišnjega. Njegov dug život bio je ispunjen plemenitim djelima službe za svojega Gospodara. Njegova čistoća karaktera i nepokolebljiva vjernost ravne su jedino njegovoj poniznosti srca i njegovoj skrušenosti pred Bogom. Ponavljamo: Danielov je život nadahnuto prikazanje istinskoga posvećenja.“ Sanctified Life, 49–52.